

καὶ λέχη σεβίσει,
 κείνω τόδε μὴ χαρτίσθ.
 Ζῆς σιταῖδε Ζευδικάσθ.
 μὴ λίαν τίκου,
 ὀδυρομδύα σὺν δύνεταν.

μή ὦ μεγάλα Θέμι, ἢ πότνι Ἀρτεμι,
 λυσεθ' ἀπάχῳ, μεγάλοις ὄρκις
 ἐνδησαμδύα τὸν κατάρρατον
 πόσιν; ὄν ποῖ ἐγὼ γύμφαντ' ἐσίδοι-
 μ' αὐτοῖς μελάθροις διακναιομδύα &
 οἱ γέ με πρῶθ' ἐν πολμῶσ' ἀδικεῖν.
 ὦ πάτερ, ὦ πόλις, ὦν ἀπεινάθ' ἴω
 αἰχρῶς, τὸν ἐμὸν κλείνασα κάσιν.

πρὸ κλύεθ' οἶα λέγθ, καπιβοᾶτα
 Θέμιν δὴκτάαν, Ζεῶάθ', ὅς ὄρκων
 θνατοῖς ταμίαις ὑσνομιστη;
 ὅτι ἔστιν ὅπως ἐντινι Ζμικρῶ
 θέσσοινα χόλον κατ' ἀπαύσθ.

χο πῶς αὖ ἐς ὄψιν τὰν ἀμετέραν
 ἔλθοι, μύθων τ' αὐδαθέντων
 δέξαστ' ὀμφαν,
 εἴ πως βαρύθυμον ὄργαν
 ἢ λῆμα φρενῶν μεθείη.

πρὸ μή τοι τόγ' ἐμὸν πρῶθυμον
 φίλοισιν ἀπέσω.

χο ἀλλὰ βαῖσά γιν δεῦρο πόρθυσον οἴκων